

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/63/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416202218
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1416202218.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte v zložení: predsedníčka senátu JUDr. Darina Kriváňová a členovia senátu JUDr. Zuzana Kučerová a Mgr. Barbora Barteková, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, Hodžova č. 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: F. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XX, Bratislava, o zaplatenie sumy 116,46 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 22C/51/2016-51 zo dňa 30.11.2016 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave, č.k. 22C/51/2016-51 zo dňa 30.11.2016 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.748,35 eur, vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 07.12.2010 zmluvu o úvere č. XX/XXX/XX, ktorá spĺňala všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 1 ods. 2 v spojení s § 2 písm. a), písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže žalobca poskytol žalovanému úver v rámci svojho podnikania a zároveň žalovaný nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Po preskúmaní uzatvorenej zmluvy súd prvej inštancie zistil, že táto obsahuje náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Na základe úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 4.500,- Eur, ktorý mal byť splácaný v pravidelných mesačných splátkach vo výške 109,96 Eur vždy k 10. dňu v mesiaci. Vo Všeobecných obchodných podmienkach patriacich k zmluve sú uvedené podmienky čerpania peňažných prostriedkov, splácania a podmienky naplnenia zmluvných povinností. Žalovaný si svoje povinnosti neplnil a splátky žalobcovi riadne neplatil, preto žalobca listom zo dňa 15.05.2013 vyzval žalovaného na úhradu dlžných splátok s tým, že v prípade ich neuhradenia pristúpi k zosplatneniu úveru. Nakoľko žalovaný dlžné splátky neuhradil, žalobca listom zo dňa 11.07.2013 oznámil žalovanému, že pristúpil k zosplatneniu úveru a zároveň ho vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 3.276,60 Eur s príslušenstvom najneskôr do 02.08.2013. Žalovaný po zosplatnení úveru uhradil žalobcovi dňa 05.02.2014 sumu 10,- Eur, dňa 28.12.2015 sumu 76,79 Eur, dňa 29.12.2015 sumu 1.223,21 Eur, dňa 29.01.2016 sumu 30,- Eur, dňa 03.02.2016 sumu 50,- Eur a dňa 26.02.2016 sumu 100,- Eur (spolu 1.490,- Eur). Žalobca v konaní žiadal priznať sumu 1.748,35 Eur pozostávajúcu z nezaplatenej istiny 1.540,06 Eur, nezaplatených úrokov vo výške 200,77 Eur, úrokov z omeškania vo výške 7,52 Eur, úroku vo výške 16,22% ročne z nezaplatenej istiny poníženej o jednotlivé splátky žalovaného vykonané po zosplatnení, úroku z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatenej istiny poníženej o jednotlivé splátky

žalovaného vykonané po zosplatnení a úroku z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatených úrokov vo výške 200,77 Eur od 06.08.2013 do zaplataenia.

3. Posúdiac vec právne podľa ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 ods. 1, 2, 3 4 Občianskeho zákonníka) a ust. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§ 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d)), pod ktorých právny režim súd prvej inštancie podriadil právny vzťah založený predmetnou zmluvou o úvere, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (o.i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch), podrobil uzavretú zmluvu súdnej kontrole v otázke splnenia zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

X. O trovách provoinštančného konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP a to tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko zamietol žalobu len v časti uplatnených úrokov vo výške 16,22% ročne z nezaplatenej istiny poníženej o jednotlivé splátky žalovaného vykonané po zosplatnení a úrokov z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatených úrokov vo výške 200,77 Eur od 06.08.2013 do zaplataenia

5. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a to proti výroku, ktorým súd prvej inštancie v časti žalobu zamietol a proti výroku, ktorým nepriznal žiadnej zo strán náhradu trov konania. Podľa žalobcu je daný odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP, nakoľko rozhodnutie súdu vychádza z neprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca má za to, že súd prvej inštancie pri povolení splatiť dlh v splátkach postupoval nesprávne, priznanie možnosti splácať dlh v splátkach nebolo zo strany žalovaného preukázané a zo strany súdu tak nebolo objektívne odôvodnené. Súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovaného uhradiť dlžnú pohľadávku, vôbec sa totiž nezaoberal objektívnym preukázaním majetkových pomerov žalovaného, ale svoje zistenia obmedzil na subjektívny pohľad bez opory v preukázaných faktoch. Poukázal pritom na ust. § 232 ods. 3 CSP. Priznaním splátok vo výške 30 EUR mesačne súd prvej inštancie zapríčinil, že žalovaný bude istinu splácať viac ako 4 roky a bezdôvodne tým výrazne zvýhodnil žalovaného. Posúdenie finančných možností žalovaného pre účely úhrady dlžnej pohľadávky, by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia, kedy dôjde k dôslednému zisteniu majetku žalovaného a k voľbe najvhodnejšieho spôsobu výkonu rozhodnutia. Pritom pre posúdenie vymožitelnosti pohľadávky a voľbu vhodného spôsobu jej vymoženia nebude rozhodujúci iba príjem, ale jeho celkové majetkové pomery povinného. Zároveň žalobca vzhľadom na ústavný princíp právnej istoty, ktorého súčasťou je aj predvídateľnosť a konzistentná judikatúra, je toho názoru, že popri nároku na úrok z omeškania v istiny a dlhu má nárok aj na úrok z omeškania zo zmluvných úrokov. Tu žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 27. 03. 2008 sp. zn 4 Cob 62/2007 <<http://merit.slv.cz/4Cob62/2007>>. Zmluvné úroky boli vyčíslené pevnou sumou, ako zmluvný úrok naakumulovaný z istiny do dňa zosplatnenia a tento sa ďalej nenavýšuje. Práve z tohto dôvodu nejde podľa žalobcu rozpor so zásadou anatocizmu (spôsob úrokovania nezaplatených úrokov). Požadovať nárok na úroky z omeškania zo zmluvných úrokov sú nárokom, ktorý predpokladá okrem vyššie citovaného judikátu aj ust. § 497 Obch. zák. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a vyhovel žalobe v podanom v rozsahu podaného odvolania. Zároveň žiadal zaviazat žalovaného uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške súdneho poplatku za odvolanie.

6. Odvolanie bolo žalovanému doručené dňa 14.02.2017. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

7. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

8. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1 CSP) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 ods. 1 CSP) a na ich základe dospel k správny skutkový a právny záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite odôvodnil (§ 220 ods. 2 CSP).

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Žalobca svoje odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Tento odvolací dôvod je naplnený v prípade, keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu, to znamená úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu, aplikoval nesprávnu právnu normu, t.j. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú, obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

11. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania vec správne právne posúdil. Z napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd prvej inštancie priznal žalobcovi právo na zaplatenie peňažnej čiastky vo výške 1.748,35 eur s príslušenstvom z titulu poskytnutého úveru na základe úverovej zmluvy. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplýva, že žalovaný si neplnil riadne svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, preto ho žalobca listom zo dňa 15.05.2013 vyzval, aby uhradil dlh, ktorý ku dňu vypracovania výzvy predstavoval sumu 266,61 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný dlžnú sumu neuhradil, žalobca listom zo dňa 11.07.2013 oznámil žalovanému, že pristúpil k zosplatneniu úveru a zároveň ho vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 3.276,60 Eur s príslušenstvom najneskôr do 02.08.2013. Žalovaný dlžnú sumu do dňa podania žaloby neuhradil. Žalovaný po zosplatnení úveru uhradil žalobcovi 05.02.2014 sumu 10,- Eur, 28.12.2015 sumu 76,79 Eur, 29.12.2015 sumu 1.223,21 Eur, 29.01.2016 sumu 30,- Eur, 03.02.2016 sumu 50,- Eur a 26.02.2016 sumu 100,- Eur (spolu 1.490,- Eur). Súd prvej inštancie správne ustálil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže žalobca poskytol žalovanému úver v rámci svojho podnikania a zároveň žalovaný nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Rovnako správne súd prvej inštancie postupoval, keď skúmal, či táto zmluva spĺňa náležitosti vymedzené v § 9 tohto zákona. Po preskúmaní uzatvorenej zmluvy dospel k názoru, že predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu v časti úrokov vo výške 16,22% z nezaplatenej istiny a úrokov z omeškania vo výške 8% ročne z nezaplatených úrokov vo výške 200,77 Eur od 06.08.2013 do zaplatenia. Odvolací súd sa plne stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, ktorý dostatočne vyčerpávajúco odôvodnil, prečo žalobcovi nepriznal úroky z omeškania zo zmluvných úrokov.

12. K odvolacej námietke žalobcu o povolení splátok žalovanému uvádza odvolací súd nasledovné. Na pojednávaní dňa 30.11.2016 žalovaný vypovedal, že poskytnutý úver v dôsledku nepriaznivej životnej situácie nedokázal žalobcovi splácať, avšak svoj dlh má snahu čím skôr zaplatiť. Súčasne na pojednávaní požiadal o povolenie splácať úver v mesačných splátkach vždy k 25. dňu v mesiaci v dôsledku jeho nepriaznivej finančnej situácie, nakoľko má minimálnu mzdu a viac uhradiť nedokáže. Keďže tieto tvrdenia uviedol žalovaný na pojednávaní, na ktoré bol riadne predvolaný aj žalobca, mal žalobca možnosť na tieto tvrdenia reagovať. To, že sa žalobca rozhodol nezúčastniť sa na pojednávaní (pričom sa vopred písomne ospravedlnil), je jeho slobodné rozhodnutie, avšak musel si byť vedomý, že tým sa vzdáva možnosti reagovať na vývoj procesnej situácie, ktorý nastane na pojednávaní, vrátane možnosti reagovať na tvrdenia žalovaného. Pokiaľ teda žalobca nepochybnil tvrdenia žalovaného, súd prvej inštancie postupoval správne, keď tvrdenia žalovaného uvedené na pojednávaní považoval za dostačujúce pre osvedčenie jeho nepriaznivej žalovaného situácie na účely rozhodnutia o povolení splátok. Ustanovenie § 232 ods. 3 CSP umožňuje súdu aj v základnom (nachádzacom) konaní určiť dlhšiu než trojdňovú lehotu na plnenie, teda aj určiť mesačné splátky. Napokon aj pre žalobcu je prijateľnejšie dosiahnuť dobrovoľné plnenie, hoci postupne, než byť odkázaný na neistý výsledok exekučného konania v prípade neschopnosti povinného zaplatiť priznané plnenie naraz. Pri určovaní výšky splátok je potrebné prihliadnuť aj na hľadisko ochrany oprávneného, teda, či zdržaním v plnení súdom ustanovenej povinnosti nebudú nad primeranú mieru dotknuté záujmy oprávneného. Súd prvej inštancie výslovne neuviedol, akou úvahou došiel k záveru, že ním určená výška splátky 100 eur mesačne je primeraná. Mesačné splátky vo výške 100 eur sú v približnej výške ako pôvodne zmluvne dohodnuté splátky 109,96 eur. Takto určenými splátkami bude istina 1.748,35 eur k dnešnému dňu uhradená približne za 17 mesiacov a celé priznané plnenie vrátane príslušenstva približne za 28 mesiacov. Žalobca v odvolaní priamo spochybnil výšku splátok určenú súdom prvej inštancie, i keď v

odvolaní uviedol nesprávnu výšku splátky 30 Eur namiesto 100 Eur a na základe omylu potom uviedol, že žalovaný bude istinu splácať viac ako 4 roky. Odvolací súd považuje za vhodné uviesť, že súd prvej inštancie pri určení primeranej výšky mesačných splátok prihliadal nielen na výšku istiny 1.748,35 Eur, ale aj na vyššie uvedené zárobné pomery žalovaného, keď v čase rozhodnutia vo veci v roku 2016 bola minimálna mzda vo výške 405 eur. Lustráciou v Sociálnej poisťovni odvolací súd zistil, že žalovaný v čase vyhlásenia rozsudku bol zamestnancom spoločnosti M. s.r.o. - M. U. U., so sídlom B. XX, B. a jeho priemerný mesačný zárobok za posledných šesť mesiacov bol vo výške 486,22 eur. Z aktuálneho výpisu zo Sociálnej poisťovne odvolací súd zistil, že žalovaný je od 23.11.2019 zamestnaný na dohodu o pracovnej činnosti v spoločnosti The V. s. r. o. so sídlom A. 67, B., pričom súd nemal vykázané, že by od 17.07.2018 žalovaný vykonával zárobnú činnosť. Jeho mesačný vymeriavací základ v spoločnosti K. V. s. r. o. za mesiac november 2019 bol 40 eur. Z týchto dôvodov je podľa odvolacieho súdu výška mesačnej splátky 100 eur primeraná osvedčenej finančnej situácii žalovaného a nebude mať neprimeraný negatívny dopad na oprávnené záujmy žalobcu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd sa stotožnil aj s rozhodnutím súdu prvej inštancie ohľadne určených splátok.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalobcu v celom rozsahu za nedôvodné. V odvolaní žalobca neargumentuje skutočnosťami, ktoré by mali za následok zmenu súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, alebo aj jeho právneho posúdenia. Z konania pred súdom prvej inštancie nevyplýva iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny názor. V odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privediť iné právne hodnotenie stavu veci. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých častiach je v celom rozsahu vecne správne, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a podľa § 387 ods. 2 CSP sa stotožnil so skutkovým a právnym posúdením veci okresným súdom.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1, v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a pretože žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).